

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อลูกทำตามหนทางของราวันและประณามพ่อ บาร์ตก็กลับมาไร้ค่าเป็นเช่นเปลือกหอยเวลานี้จงรู้จักพ่อและจดจำท่าน และลูกจะกลับมามั่งคั่ง
- คำถาม:** อะไรคือความลับที่มหัศจรรย์ที่ซ่อนอยู่ในภาพของบันได?
- คำตอบ:** มีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจระและการร่ายรำของความรู้นี้เป็นเวลาครึ่งวงจระ เมื่อการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นก็ไม่มีกรร่ายรำของความรู้ และเมื่อมีการร่ายรำของความรู้ก็ไม่มีกรร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธา รางวัลของราวันดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจระ และลูกๆมีประสบการณ์รางวัลของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจระ ความลับที่ลึกล้ำนี้ซ่อนอยู่ในภาพของบันได
- เพลง:** ขอคาราวะต่อชีวา

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนี่และอธิบายว่า ลูกได้แสดงการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้แสดงการร่ายรำของความรู้ใดๆ เมื่อการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นก็ไม่มีกรร่ายรำของความรู้ เมื่อการร่ายรำของความรู้เกิดขึ้นก็ไม่มีกรร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธานำลูกไปสู่สภาพของการตกลงมา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น รางวัลของความรู้ก็สิ้นสุดลงและมีสภาพของการตกลงมา พ่อหนึ่งทีนี่และอธิบายว่าลูกตกลงมาอย่างไร พ่อมาและบอกลูกๆทุกวงจระ: ลูกๆได้ประณามพ่อเป็นอย่างมาก พ่อมาเมื่อมีการประณามมากมายในบาร์ตของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าการประณามคืออะไร พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจระและทำให้ผู้อยู่อาศัยในรถที่มีกิลเลสของบาร์ตไปเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ เป็นเพราะลูกประณามพ่อด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจที่ลูกกลับมาอยากจนชั้นแค้นอย่างมาก เคยเป็นอาณาจักรของรามและเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการเล่นของชี้ยชนะและความพ่ายแพ้และกลางวันและกลางคืน เวลานี้ลองคิดว่าพ่อจะมาเมื่อไร ผู้ที่พ่อให้อาณาจักรแก่พวกเขาเวลานี้ได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปแล้ว มีการอธิบายแก่ลูกถึงบัญชีกรรมทั้งหมด พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูกและแล้วราวันก็มาและสาปแช่งลูก สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ไม่มีใครรู้ถึงการยกย่องของบาร์ต ในตอนแรกมีเพียงแค่บาร์ต ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตเคยคงอยู่เมื่อใด บาร์ตเป็นอย่างไหรือใครเคยปกครองที่นั่น พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่เป็นเทพมีรูปเป็นมนุษย์แต่พวกเขามีบุคลิกลักษณะของเทพ เวลานี้แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในรูปมนุษย์แต่บุคลิกลักษณะของพวกเขาเป็นปีศาจ ไม่มีใครที่จะเข้าใจในสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่พวกเขาเพราะพวกเขาไม่รู้จักรักพ่อจากเหนือโลกนี้ แต่พวกเขากลับประณามพ่อแทน ด้วยการประณามพ่อพวกเขาก็กลับมาไร้ค่าอย่างสิ้นเป็นเช่นเปลือกหอย มีการล่มสลายของบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นนี้ เวลานี้พ่อกำลังอธิบายต่อหน้าลูก พ่ออธิบายให้แก่ลูกในเช่นเดียวกันกับในวงจระที่แล้วด้วยเช่นกัน ชุมนุษย์กำลังก่อตั้งขึ้นและลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ผู้คนไม่รู้ว่าพ่อมาเมื่อใด ลูกสัมผัสกับรับรางวัลของลูกในยุคทองและยุคเงินในความสุขอย่างยิ่ง และแล้วเมื่อลูกถูกสาปแช่งโดยราวันในยุคทองแดงทุกสิ่งก็จบสิ้น ในทำนองเดียวกันเทพที่ได้มีประสบการณ์กับรางวัลของพวกเขาแล้วจะไม่คงอยู่อีกต่อไปหลังจากสิ้นสุดยุคเงิน และแล้วรางวัลปีศาจของราวันก็เริ่มขึ้น ความเลื่อมใสศรัทธาในแรกไม่มีสิ่งใดเจือปนและแล้วกลับมามีการเจือปน ภาพของบันไดนั้นถูกต้องแม่นยำมาก ทุกสิ่งกลับมาสะอาดประธาณ และแล้วสะอาด ราใจ และตาโม อลลอยถูกปนลงไปเรื่อยๆ มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก แต่ลูกก็ไม่ได้ซึมซับได้มากขนาดนั้น บางคนไม่มีปัญญาที่จะสามารถอธิบายให้ผู้อื่นเลย บางคนมีประสบการณ์ดีมากและดาร์นำของพวกเขาก็ดีมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ไม่ใช่ว่านักเรียนทุกคนจะเหมือนกัน จะมีอันดับให้กับแต่ละคนอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายให้แก่ใคร พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อเป็นผู้สร้างโลก โดยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่อัลลอยจะถูกขจัดออกไป แค่อธิบายให้พวกเขาว่า: คุณเป็นชาวบาร์ตเคยสะอาดประธาณในยุคทองและเวลานี้ก็ได้กลับมาตาโมประธาณในยุคเหล็ก อัลลอยได้เข้ามาปะปนในดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ในโลกใหม่ทุกคนสะอาดประธาณ เมื่อเสื้อผ้าใหม่ก็กล่าวได้ว่าเสื้อผ้านั้นสะอาดประธาณ และแล้วเมื่อเสื้อผ้านั้นกลับมาเก่า เสื้อผ้าก็กลับมาตาโมประธาณ เสื้อผ้าของทุกคนกำลังจะฉีกขาดออกจากกัน ทุกคนไปถึงสภาพของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่เคยเป็นนายของโลกกลับมาอยากจนโดยสิ้นเชิง เวลานี้พวกเขาเป็นผู้ที่ต้องกลับมามั่งคั่ง ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ก็

เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมาในภายหลัง ฟอนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งที่แท้จริงเหล่านี้ แก่ลูก ดูซิว่ามีความเคารพต่อกีตะมากแค่ไหน ในขณะที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น ผู้คนก็ตกต่ำลงมาอย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เรากลับมาตกต่ำ! เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้น จากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งในคัมภีร์เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าโดยการได้รับความรู้จากบาปลูกก็กลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกมีการวางเฉยในทั้งโลก ชันยาสซีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการอาบน้ำ ในแม่น้ำคงคาฯ ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกสะโตประธานด้วยเช่นกัน และแล้วก็กลับมาจิตใจและตาไม นี่ก็เป็น เช่นเดียวกัน กลางวันครึ่งวงจรรและกลางคืนครึ่งวงจรรได้รับการจดจำ พร้อมกับกลางวันและกลางคืนของบราห์มา จะต้อง เป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกจะไปสู่กลางวัน และกลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาจะจบ สิ้นลง มีความทุกข์อย่างมากในความเลื่อมใสศรัทธา นั้นลูกเรียกว่ากลางคืน ผู้คนเฝ้าแต่สะดุดล้มในความมืดขณะที่แสง หารพระเจ้า ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ นอกจากลูก แล้วไม่มีใครรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็คือจุด ด้วยเช่นกัน พระเจ้าเองมาและอธิบายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา และแล้วพวกเขาได้วาดภาพ พาหนะที่โชคดีในรูปของวัว ไม่มีเรื่องของวัว ฟออธิบายทุกสิ่งเป็นอย่างดีมาก แต่สิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของใครอย่างถูกต้องแม่นยำ ฟอนั่งที่นี้ และอธิบายว่า: ลูกๆ ฟอคือฟอของลูกดวงวิญญาณ จดจำฟอและจดจำมรดกของลูกและบาปของลูกจะได้รับการ ปลดเปลื้อง ถึงกระนั้นก็ตามลูกก็พูดว่าลูกลืมฟอ ช่างน่าประหลาดใจ! ลูกควรลืมเจ้าบ่าวหรือฟอเช่นนั้นหรือ? ภรรยาเคย ลืมสามีของเธอหรือลูกๆเคยลืมฟอของเขาหรือไม่? ดังนั้น ทำไมลูกถึงลืมผู้เดียวที่นี้? ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: บาบ่า ท่าน กำลังทำให้เราไปเป็นนายของสวรรค์แต่เรายังลืมท่าน ฟอพูดว่า: สนิมที่เกาะอยู่บนลูกดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไปได้ อย่างไรถ้าลูกไม่จดจำฟอ? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เราไม่มีการเชื่อมโยงกับศาสนาอื่นใด พวกเขาสอนประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ที่โรงเรียน บางคนไม่เข้าใจอะไรเลย มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าฟอกำลังสอนลูก อัจชะ อย่าง น้อยจดจำฟอและมรดกของลูก! หรือลูกแม้กระทั่งลืมสิ่งนั้นแล้ว? ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำบ่าวผู้ที่ลูกได้แสดงความเลื่อมใส ศรัทธาต่อท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจรร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกจะสลัดร่างกายของลูกและไปสู่อาณาจักรของลูก นี้ คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะเห็นพวกเขาด้วยรูปลักษณะเหล่านั้นในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกเห็นพวกเขาใน สวรรค์เช่นกัน ลูกรู้ว่ามาและบาบ่าจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกเข้าใจว่าลูกจะสลัดร่างกาย ของลูกและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกไม่มีความรู้ที่นี้ที่นั่นว่าจะมียุคเงินหลังจากยุคทอง และแล้วเป็นยุคทองแดง และลูกก็จะลงมา เรื่อยๆ ไม่มีความรู้ที่หลงเหลืออยู่ที่นั่น ลูกใช้ชาติเกิดใหม่ต่อไปเรื่อยๆ ลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่นี้ และ แล้วจากการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็กลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้ที่นี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ที่ นี้มีเพียงฟอผู้เป็นเจ้าแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้ที่นี้แก่ลูก ท่านจะบอกความรู้ที่นี้แก่ลูกบราห์มิน ลูก ๆของบราห์มาเท่านั้นอย่างแน่นอน ลูกๆของบราห์มาคือชุมนุมของบราห์มิน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูก ทำความพยายามและกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ลูกกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับ ครอบครัวของลูกให้จดจำระลึกถึงฟอ ลูกต้องมีการกระทำอย่างแน่นอน โยคะของสติปัญญาของลูกควรผูกเชื่อมโยงอยู่กับ ฟอ ลูกสามารถมีการกระทำ ลูกสามารถทำงานเป็นช่างไม้ หรือแม้แต่ปกครองอาณาจักร มีอนุสรณ์ของกษัตริย์จานาก ปกครองอาณาจักรของลูกต่อไป แต่โยคะของสติปัญญาของลูกต้องผูกเชื่อมโยงกับฟอและลูกจะได้รับมรดกของลูก ฟอพูด ว่า: มานมานะบ่าว! จดจำฟอผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ชีพบาบ่าพูดว่า: เมื่อลูกแก่พูดว่า “ชีวา” ลูกก็จดจำชีวาถึงกันได้ ชื่อของ ร่างกายของทุกคนลูกกล่าวถึงเพราะพวกเขาเล่นบทบาทของเขาผ่านร่างกายของเขา เวลานั้นลูกถูกทำให้มีสำนึกที่เป็นดวง วิญญาณและลูกจะอยู่อย่างนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจรร เวลานั้นทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดมี สำนึกเป็นดวงวิญญาณ อายุขัยของทุกคนยืนยาว ที่นี้อายุขัยของทุกคนสั้น ฟอนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆเป็นการส่วนตัวและ อธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี ฟอพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ นี้เป็นเพราะลูกดวงวิญญาณผู้ที่รับความรู้ที่นี้ ดาร์นาก็เกิดขึ้นในลูก ดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน บาบ่าไม่มีร่างกาย ความรู้ที่นี้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาวและบาบาก็คือ ดวงดาวเช่นกัน ท่านไม่ได้มาเกิดใหม่ขณะที่ดวงวิญญาณมาเกิดใหม่ เหตุนี้เองบาบ่าจึงให้งานลูกทำ ท่านบอกลูกให้เขียน ถึงคำยกย่องดวงวิญญาณสูงสุดและคำยกย่องของลูกๆ คำยกย่องทั้งสองแยกกัน การยกย่องของศรัทธาแยกกัน เขามี ตัวตนในขณะที่ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ใครทำให้ศรัทธาแยกกันมีคุณธรรม? มีการกล่าวว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้เขา เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกคือชุมนุมของพระเจ้า ฟอกำลังสอนลูก ลูกจะมีประสบการณ์กับรางวัลในภายหลัง ไม่มี ใครสอนสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทอง เครื่องประกอบของหนทางของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงแล้ว ต้องมีการวางเฉย ในโลกนี้ด้วยเช่นกันนั่นคือลูกต้องละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง โลกเก่านี้จะถูกทำลายและเรา

ทั้งหมดจะไปสู่โลกใหม่ เพียงแค่ทำความพยายามจดจำระลึกถึงนี้ต่อไป ในสิ่งนี้ที่ลูกมากมายสอบตก พวกเขาไม่จดจำพอเลย อธิบายให้แกใครก็ตามที่มาที่นี้: ซึ่พบบาปพุดผ่านบราห์มา: จดจำพอและอัลลอยของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลับมาเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ดินแดนวิษณุเป็นดินแดนแห่งสวรรค์ จดจำพอให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เวลานี้พอผู้ที่ถูกจดจำเป็นเวลาครึ่งวงจรมีได้มาเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวแล้ว ท่านพุดว่า: จดจำพอ! ไม่มีใครรู้จักพอ พ่อเองมาและให้คำแนะนำของตัวเอง ยากนักที่ใครจะรู้จักพออย่างที่พอเป็นหรือรู้ว่าพอเป็นอะไรหรือมีศรัทธาที่นั่น ถ้าพวกเขามีศรัทธาพวกเขาจะทำความพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา ซึ่พบบาปพุดว่า: โดยการจดจำระลึกถึงพอ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความพยายามและกลับมาที่มีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกจะกระทำความผิดก็ตาม จงทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงพอ อย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดๆ

2. เครื่องแต่งกาย(ร่างกาย)เก่าของลูกเสื่อมโทรมโดยสิ้นเชิง ดังนั้นจงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งนี้ ทำความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำให้ตัวลูกเอง(ผู้เป็นดวงวิญญาณ)สะอาดปรุปรน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ

ลูกๆ ผู้ที่ได้รับมรดกของความสุขเหนือประสาทสัมผัสในยุคนั้นครบถ้วนตลอดไป นั่นคือ ผู้ที่มีสิทธิ์อย่างเต็มที่ในพินัยกรรมของพ่อคือผู้ที่มีอำนาจหรือมีพลังใจ พวกเขามีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสที่ไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ทายาทเช่นนั้น นั่นคือ ผู้ที่มีสิทธิ์อย่างเต็มที่ในมรดกจะได้รับอำนาจในการปกครองตนเองที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน

คติพจน์: เมื่อมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” สติปัญญาจะหันกลับไปอย่างสิ้นเชิง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

ตามกาลเวลา ขณะนี้ลูกต้องอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน และเต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมด หากมีการขึ้นลงแม้เพียงเล็กน้อย ลูกจะไม่สามารถสัมผัสกับสมบัติทั้งหมดได้ วิธีที่จะรักษาสมบัติที่ลูกได้รับจากพ่อไว้กับตัวลูกอย่างสม่ำเสมอคือการอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการอยู่อย่างไม่สั่นคลอน ลูกจะยังคงสัมผัสกับความสุขต่อไปอย่างสม่ำเสมอ ลูกอาจมีความสุขกับความมั่งคั่งที่ไม่ยั่งยืน หรือเก้าอี้ที่ไม่ยั่งยืนของตำแหน่งผู้นำ และลูกมีความสุขมากเมื่อลูกได้รับชื่อเสียง แต่ความสุขนี้เป็นสิ่งที่ยั่งยืน ผู้ที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนเท่านั้นที่จะมีความสุขนี้

คำพุดอันล้ำค่าของมาเตซวาริ

อะไรคือรากฐานหลักของสภาพที่สูงขึ้นและสภาพที่ต่ำลง?

หลายคนถามคำถาม: เมื่อเราทำความพยายามอย่างมากที่จะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต แล้วเหตุผลที่เราต้องลงมาคืออะไร? แม้ว่าเราจะบอกว่าเป็นเกมแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ แต่ก็ต้องมีเหตุผลสำหรับสภาพของการขึ้นและสภาพของการลงอย่างแน่นอน การละเล่นนี้เล่นบนพื้นฐานใด? เช่นที่เราสามารถปีนขึ้นไปได้โดยการทำความพยายาม ในทำนองเดียวกันก็ต้องมีเหตุผลที่ทำให้เราลงมา เหตุผลนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่ เป็นเพียงความผิดเล็กๆน้อยๆ ตัวอย่างเช่นพระเจ้าพุดว่า: จดจำฉันและฉันจะให้สถานภาพของการหลุดพ้นและการหลุดในชีวิตแก่ลูก ในทำนองเดียวกันเมื่อเรากลับ

มามีสำนึกที่เป็นร่างและลืมพระเจ้าเราก็จะตกลงมา และแล้วเราก็เข้าสู่หนทางแห่งบาปและติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า เราได้รับความทุกข์ ดังนั้นนั่นเป็นความผิดของเราเองไม่ใช่ของผู้สร้าง เมื่อผู้คนพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง บาบ่าเป็นผู้ประทานความสุข ไม่ใช่ผู้ประทานความทุกข์ เราได้รับความสุขผ่านการกระทำที่สูงส่งของเราและได้รับความทุกข์ผ่านการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ของเรา เราได้รับผลของการกระทำที่ดีและผลสำหรับการกระทำที่ไม่ดีของเราจากพระเจ้า อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถพูดว่าพระเจ้าให้ทั้งความสุขและความทุกข์ ไม่เลย พระเจ้าอยู่กับเราในสภาพที่สูงขึ้น แต่เป็นมายาที่ทำให้เราตกลงมา โดยทั่วไปเช่นกัน เราเป็นมิตรกับบางคนหรือช่วยเหลือเพื่อความทุกข์ แต่ไม่มีใครให้ความมิตรของพวกเขาเพื่อการรับความทุกข์ หลังจากที่เรทำการกระทำ เราได้รับผลไปตามนั้น ในละครนี้ การละเล่นของความสุขและความทุกข์อยู่บนฐานการกระทำของลูก แต่ผู้คนที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำจะไม่รู้ถึงความลับนี้

อัจชะ